

„Бог в 21-и век”

Обръщение на Председателя на Мюсюлманската общност „Ахмадия” на Конференцията на световните религии

Световният председател на Мюсюлманската общност „Ахмадия” и Пети наследник на Обещания Месия^{ac}, Хазрат Мирза Масрур Ахмад^{aba}, отправи следното обръщение на историческата Конференция на световните религии на 11 февруари 2014 г. Конференцията беше организирана от Мюсюлманската общност „Ахмадия” във Великобритания, като част от тържествата по случай стогодишнината в прочутата зала „Гилдхол” в Лондонското сити. Темата на дългоочакваното събитие беше „Бог в 21-и век”. Около 500 делегати посетиха конференцията, включително религиозни водачи от различни страни, политици, държавни служители, членове на дипломатически мисии, академици и представители на различни неправителствени организации. Конференцията получи също и послания за подкрепа от Нейно Величество, Кралица Елизабет II, Негово Светейшество Далай Лама, министър-председателят Дейвид Камерън и няколко други изтъкнати личности. Изтъкнатите личности и религиозните лидери, които говориха на събитието включваха архиепископ Кевин Макдоналд (римокатолическа църква), равин проф. Даниел Спербер (представител на Главния равин на Израел), шейх Мувафак Тарееф (Духовен председател на Общността „Друзи” в Израел), Умеш Шарма (Председател на Хиндуисткия съвет във Великобритания), д-р Катрина Лантос-Свет (Вице-председател на Щатската комисия по международна религиозна свобода), почитаемият Диминик Грийв (Адвокат), баронеса Беридж (Председател на Парламентарната група за религиозна свобода на Великобритания), почитаемият Барон Варси (Старши-министър в Министерство на външните работи), равин Джаки Табик (Съпредседателя на Световния конгрес по вероизповеданията), посланик Ал-Хаджи Баба Камара (Представител на президента на Гана) и Геши Тахир Церинг (представител на Далай Лама). Текстът на обръщението, отправено от Негово Светейшество Мирза Масрур Ахмадаба, е представен по-долу.

„Bismillahir-Rahmanir-Rahim” – В името на Аллах, Милостивият и Милосърдният.

Уважаеми гости – Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu – мир и благословиите на Аллах да са с Вас.

Преди всичко бих искал да се възползвам от възможността да благодаря на всички изтъкнати гости, че посетиха това събитие. Особено бих искал да изразя моята благодарност на видните гост-оратори, които в много кратък отрязък от време успяха да опишат техните убеждения и възгледи. Напълно разбирам, че за да обясниш изцяло нечий вярвания в такъв кратък отрязък от време е невъзможно и може би затова нашите изтъкнати гости няма да имат възможност да дискутират всичко, което биха искали.

Въпреки това, фактът, че хора от различен произход са се събрали заедно тази вечер с една цел, доказва, че ние, които сме последователи на различни религии, са обединени от общо желание и цел. И тази обща цел е да се работи за подобряване на живота на творенията на Създателя на небето и земята – сред които човешките същества се считат за най-висша форма.

През изминалата година бяха проведени много събития, за да отбележат и да отпразнуват стогодишнината на Мюсюлманската

общност „Ахмадия” във Великобритания, но днешното събитие е най-доброто от всички. То е идеално средство за предоставяне на обща платформа на хората да се обединят, за да дискутират важноста на Бог в тези времена. Затова тези, които са организирали това събитие, заслужават нашата благодарност и признателност. Аз лично съм особено благодарен, защото чрез тазвечерното събитие успях да се запозная с много нови хора.

Тези чувства на благодарност, които чувствам, насочват вниманието ми към Бог, който според ученията на моята религия е заповядал на човека да показва благодарност към ближния, когато се налага. Така, ако някой е мил с теб е задължително да изразите вашата признателност, защото да бъдеш благодарен към ближния е основно изискване да се отблагодарим на Всемогъщият Бог. Това е идеята и представата за Бог, която ислямът предлага. Със сигурност, ако човек, който следва истинските учения на Исляма и който искрено вярва в Бог, действа според това единствено учение с искреност, той ще открие, че неговата благодарност е средство за разпространение на любов и привързаност в обществото, точно както разцъфналото цвете разпръсква красота и аромат около себе си, независимо в кой век се разпространява.

Ако всеки един от нас действа по този начин, ще открием, че изгарящата омраза и конфликтите по света, които са се появили по различно време, по различен начин и по различни причини, биха могли да бъдат погребани веднъж и завинаги и биха могли да бъдат заменени от любов и мир по всяко време и на всяко място.

Някои хора може да си мислят, че това, което казвам е доста идеалистично и невъзможно да се постигне на практика. И все пак, когато погледнем към дългата история на религиите, осъзнаваме, че такова състрадателно и грижовно общество е точно това, което Бог желае. Божията воля е човечеството да постигне тези благородни цели и да достигне такъв морален връх. Поради тази причина Бог постоянно изпраща своите пророци и праведни представители по всички краища на света. Те са били изпратени, за да реформират човечеството и развият дух на взаимна любов, състрадание и братство сред хората. Бог изпраща своите представители, за да могат хората да бъдат привлечени към изпълнението на правата на Всемогъщият Бог и да се откажат от изпълнението на правата един към друг.

Божиите пророци и избраните хора са имали способността да формират около себе си общност от такива хора, които са се стремели да живеят живота си според Неговите

учения, докато тези, които не са ги приемали, несъмнено са имали злочеста съдба. Когато Бог изпращал свои представители, те не са били приемани от всеки и е имало хора, които са се противопоставяли на религията и са се отцепвали. Те са казвали, че пратеникът единствено иска да всее страх у хората и че в действителност няма нужда да се вярва в Бог, за когото се казва, че е Притежателят на всички сили. И все пак тези същите хора, които са отричали Бог и които са се противопоставили на пророците, винаги са били унищожавани.

Свещеният Коран разказва за случките с такива хора, които са се отдалечили от Всемогъщият Бог и били въвлечени в множество изпитания и прежеждия и в крайна сметка били съсипани. От друга страна, тези, които са установили близка връзка с Бог, имали успех и винаги побеждавали. Подобни разкази има не само в Корана, но и в писанията и на другите религии. Когато ги четем или чуваме, не можем да не се замислим дали тези истории са само митове и басни или са реални? Дали тези последствия, за които предупреждават богоизбраните хора са се случили наистина? Дали са били изпълнени знаменията, както са проповядвали Божиите представители? Дали Всемогъщият Бог е наградил със своите блага избраниците си? Дали в резултат на ученията на пророците,

хората, които вярват в Бог, са тръгнали по път осеян с любов и състрадание към другите?

За толкова кратко време не мога да обясня всеки отделен въпрос в дълбочина, но мога да свидетелствам за факта, че историята на религията доказва, че отговорът на всички тези въпроси най-вероятно е „Да“. Свещеното писание, в което аз вярвам, Свещеният Коран, ясно ни информира, че всички тези неща са верни и че Всемогъщият Бог ни изпраща пророци с мисия да наложат най-високите възможни стандарти на духовност на човечеството, формирайки близък съюз с Бог. Чрез този съюз се изпълняват не само Божиите права, но също показвайки най-високи морални стандарти, те изпълняват и правата на Божиите създания. И както казах по-рано, сред Божиите създания, човекът е този, който е считан за най-добър от Всемогъщия Бог. Тези две фундаментални учения са такива, че ако бъдат приложени в което и да е общество, хората, които се придържат към тях, не само ще постигнат Божието благоволение, но ще бъдат и тези, които разпространяват любов, привързаност и братство.

Според моите вярвания като мюсюлманин, Аллах Всемогъщият е изпратил Светия Пророк Мухаммад^{ca} да реформира целия свят и да насади тези висши цели сред човечеството. В своите усилия да реформира,

той проповядвал това Божествено послание и се стараел непрестанно ден и нощ. Неговите усилия не били ограничени само до проповядване, всяка нощ той се покланял пред своя Бог в молитва, плачейки толкова горещо и сърцераздирателно, че мястото на което се молел се намокряло от сълзи.

За какво се молел толкова горещо Светият Пророк^{ca}? Не било за своя собствено богатство или сила. Не е било за узурпиране на някое правителство или ръководство. Точно обратното, всяка негова молитва той се измъчвал и умолявал Бог защо хората не се реформирали духовно и морално. Защо отказвали да изоставят жестокостите? Защо не желали да забравят злодеянията и злото? И заради всичко това, защо са се хвърляли в бездната на унищожението? Агонията и мъката на Светия Пророк^{ca} били толкова дълбоки и състоянието на тревожност и отчаяние, толкова голямо, че в Коранът Аллах се обърнал директно към него, питайки го дали ще умре от мъка, защото те не го слушат или не обръщат внимание на посланието му.¹

Въпреки това Всемогъщият Бог е този, който слуша най-искрените и сърдечни молитви и той отговорил на молитвите на Светия Пророк Мухаммадса. Историята свидетелства за факта, че същите тези хора, които били невежи и нецивилизовани, пияници,

развратници, комарджии, крадци и занимаващи се със всякак вид пороци, се отървали от всички тези злини и ги заместили с най-великолепните морални ценности. Същите тези хора били преобразени. Същите тези хора развили неразрушима връзка с Всемогъщия Бог. Никога никоя светска сила не би могла да доведе до подобна духовна революция.

В светските отношения ранните мюсюлмани били много слаби, дори и да са спечелили власт, това е станало на много по-късен етап. През този първоначален период те са останали бедни, бедстващи и без средства, въпреки това, заради своята страст и искрена вяра и тяхната близка връзка с Бог, те винаги били готови да жертват живота си за него. Те развили най-високи стандарти в саможертвата и такова ревностно желание да служат на човечеството, че били готови да дадат всичките си вещи и всичко, което имали в името на това да помогнат на другите.

Ако сравним и съпоставим живота на тези хора преди и след като са повярвали в Бог, няма съмнение за голямата трансформация и метаморфоза, която се е случила в техните сърца, което е благодарение на полученото знание и разбиране за Бог. Същите тези хора са станали свидетели на ясните знаци за Божията помощ. Духовната революция, която се е случила не е била в резултат на случайност или

на желание да се постигне светска цел; по-скоро те са разбрали за себе си, че чувствата на любов в сърцето на Светия Пророк^{ca} към другите хора е била безпрецедентна.

Дори най-големите и свирепи врагове на Исляма били принудени да приемат този факт. Те били свидетели на истината, че Светият Пророк^{ca} отговорил на тяхната жестокост, омраза и злобни нападки с нищо друго освен с прошка, милост и състрадание. Те били свидетели на истината, че когато Светият Пророк^{ca} победил заклетите врагове на Исляма, които в миналото не оставили и камък необърнат в усилията си да унищожат религията, той отвърнал с мир и прошка, казвайки им: Аз нямам лична вражда с вас. Не искам отмъщение за жестокостите и преследването на което ни подложихте в миналото. Стига да гарантирате, че ще живеем мирно, сте свободни да напуснете Мека. Няма да бъдете третирани жестоко или несправедливо, заради вашите религиозни различия или вярвания.

Когато безбройните врагове на Исляма наблюдавали този несравним пример за великодушие, те нямали друг избор освен да го признаят. Давам само един пример: Виждайки поведението на Светия Пророкса, един от опонентите на Исляма, който извършил огромни жестокости срещу мюсюлманите, инстинктивно казал, че единственият човек, който

наистина е от Бог и чиято любов към човечеството е несравнима, може да действа по такъв състрадателен начин. Виждайки примера на Светия Пророк^{ca}, тези врагове на Исляма многократно и открито заявили, че законът, който му се е разкрил е безспорно истински и че заглавието на Корана, което му било дадено, „милост за цялото човечество“, е напълно обосновано.

Те признали, че от всеки орган, всяка поразителна и всяка фибра от неговото тяло извирали милост и състрадание към човечеството. Те открито потвърдили, че всяко действие на Светия Пророк^{ca} бил пример за най-високи стандарти на милост и доказвали истинността на Божието слово. В светлината на тези хуманни учения би могъл да бъде повдигнат един въпрос от някои немюсюлмани. Твърдението, че ако Ислямът учи мюсюлманите да показват любов и състрадание към другите и ако Светият Пророк^{ca} наистина е бил „благодат за цялото човечество“, тогава защо се водят религиозни войни? За да разберете този въпрос, трябва да бъдете запознати с истинската ранна история на Исляма и да имате предвид две важни точки.

Първо, историята свидетелства за факта, за който дори и безпристрастните мюсюлмани ориенталисти признават, че в първите години след като Светият Пророк^{ca} направил своето твърдение,

той и неговите последователи били предмет на най-варварското и ужасно преследване в Мека от онези, които не били нито религиозни, нито идолопоклонници. Всъщност много от спътниците на Светия Пророк^{ca} включително мъже, жени и деца, загубили живота си. За да дам само един пример за бруталното естество на потисничеството: Имало е случаи на мюсюлмански жени, на които са завързвали всеки крак за различна камила и след това камилите били карани да тичат в различни посоки, така че телата на мюсюлманските жени били буквално разчленявани и разкъсвани на две.

Всъщност, списъкът с извършените жестокости е много дълъг, но не мога да ги спомена тук. И все пак, въпреки че трябвало да изтърпят такава нечовешка и зверска жестокост, мюсюлманите не търсели никаква форма на отмъщение, независимо дали открито или тайно. Вместо това след години на постоянно и ожесточено преследване, Светият Пророк^{ca} и повечето от неговите последователи емигрирали от Мека. Някои мюсюлмани отишли да живеят в Медина, докато някои отпътували за други места. В Медина, където емигрирал Светият Пророк^{ca}, много хора приели Исляма. Въпреки това, неверниците от Мека не могли да понесат факта, че мюсюлманите сега живеели мирно и се били уредили много добре.

Така 18 месеца след преселването им, те нападнали мюсюлманите в Медина с армия от 1000 изключително добре въоръжени войници. В сравнение, армията на мюсюлманите представлявала само 300 души без почти никакво оръжие; само шепа мечове и стрели. Ако относителните предимства и на двете армии бъдат оценени, няма никакво съмнение, че най-добрият вариант за мюсюлманите би бил да се оттеглят и да се спасят, отколкото да се изправят и да се защитават. Обаче, тогава Всемогъщият Аллах най-накрая заповядал на Светия Пророкса да се бие. Това е споменато в Глава 22, стихове 40-41 на Корана, където Аллах казва:

„Разрешение да се бият бе дадено на онези, срещу които бе поведена война, защото те са били онеправдани – и Аллах наистина е имал сила да им помогне – на онези, които са били изгонени несправедливо от домовете им, защото са казали „Нашият Бог е Аллах” – и ако Аллах не отблъсне някои мъже чрез други, те със сигурност биха съборили храмове и църкви, и синагоги, и джамии, където името на Аллах е често споменавано. И Аллах със сигурност ще помогне на онези, които са му помогнали. Аллах наистина е Всемогъщ.”

От тези стихове става ясно, че когато на тези, които са безмилостно нарочени, им е било дадено разрешение да се бият, то били

дадено не само, за да се защитят, но и да спасят всички религии. Така е била изпълнена и втората причина за даването на разрешение за война, ако потисниците не са били отблъснати със сила, тогава враговете на религията е нямало да позволят нито на християни, нито евреи, нито на мюсюлмани, нито на хора от която и да е друга религия да живеят в мир. Истината е, че тези противници на Исляма са искали да елиминират всички миролюбиви хора и вместо това светът да бъде обгърнат от битки и безредие заради техни лични облаги.

На фона на това Аллах казва на мюсюлманите да не се страхуват и че силната армия на Мека ще бъде победена, защото силата на Аллах е с мюсюлманите. Историята свидетелства за факта, че с Божията помощ малцината, зле въоръжени мюсюлмани са успели да победят техните противници, които искали да разрушат мира във света. От една страна това била победа на Исляма, а от друга вечна победа за всеки човек, който иска да бъде установен мир в света. Това е било победа за всеки човек, който иска човешките ценности да бъдат запазени завинаги и е било победа за всички хора, които вярват, че религията е сила за добро и за установяване на мир по света.

По време на живота на Светия Пророк Мухаммад^{ca} и по време на епохите на съответните му четирима халифи (Праведните наследници),

историята свидетелства за факта, войните водени от мюсюлманите са били водени единствено, за да сложат край на жестокостите да установят мир по света. Те никога не са били водени, като средство за нанасяне на жестокост, несправедливост или тероризъм. Когато ерата на халифата на Праведните наследници приключила, на нейно място била установена монархията. За съжаление, по време на тази епоха повечето войни били водени поради политически или светски причини. Въпреки това трябва да стане ясно, че тези войни са били водени за разширяване на кралства и за спечелване на власт и по никакъв начин не са били водени в съответствие с ученията на Исляма, както ни учи Свещения Коран.

В този ред на мисли, за действията на мюсюлманските правителства или на опозиционните бунтовнически групи днес не може да се каже, че отразяват или представляват ученията на Исляма под каквато и да е форма. Казвам без колебание, че действията на определени мюсюлмани екстремисти днес, които те извършват в името на Исляма, в действителност служат да очернят Исляма и самата религия. Ако хората следват подобна религиозна идеология, става ясно, че тази религия или Бог не могат да изиграят положителна роля в установяването на мир в света. В действителност трябва да признаем, че тези хора,

които казват, че религията е била причина за разпространяване на безредие в света, са се оказали прави.

Въпреки това вярата ми в моята религия се увеличи, когато прочетох пророчествата и напътствията на Корана и на Светия Пророк^{ca} за последните дни. И Коранът, и 0 са предсказали, че ще дойде време, когато мюсюлманите ще забравят истинските учения на Исляма и няма да следват Корана. Също така са предсказали, че тези мюсюлмани, които се наричат религиозни духовници и лидери, всъщност ще бъдат източник на конфликти, корупция и безредие. Точно на това ставаме свидетели днес. Както казах, когато наблюдавам всичко това, вярата ми не намалява, а по скоро се увеличава.

Аз не се плаша, нито губя надежда, защото Коранът и Светият Пророк^{ca} са предсказали страшното състояние на днешния свят, но също така са дали и радостната вест, че за съживяването на истинския ислям, ще бъде изпратен човек сред мюсюлманите, който ще бъде Обещания Месия и Имам Махди. Той ще бъде изпратен, за да сложи край на всички религиозни войни и на всяко ниво в обществото ще трансформира всички форми на жестокост в мир и хармония. Той ще работи неуморно за постигането на тези благородни цели и ще вдъхне истински дух на Исляма сред своите последователи. Този истински дух е

бил описан в следния стих от Корана, където се казва:

„О, вие които вярвате! Бъдете твърди в името на Аллах, бъдете негови свидетели и не позволявайте на враждата на един народ да ви накара да действате несправедливо. Бъдете винаги справедливи, което е по-близо до праведността. И се страхувайте от Аллах. Аллах знае какво правите.”¹

Така, този стих подчертава необходимостта винаги да бъдем честни и справедливи. Стандартът за справедливост изисква, че дори ако трябва да свидетелствате срещу себе си, срещу родителите си или срещу любимите ви, трябва да го направите² без колебание, защото подобна справедливост е гаранция за установяване на мир. Това е стандартът, на който Всемогъщият Аллах ни учи в Корана; но въпросът е дали подобен висок стандарт може някога да бъде достигнат? Както споменах по-рано, Коранът и Светият Пророк^{ca} са предrekli, че ще дойде време на безредие, хаос и корупция в света и ние можем да видим със собствените си очи начинът, по който това се случва до последната буква. Наистина това е голямо доказателство, че истинността на Божието слово е била ясно заявена. По същият начин, заедно с подновяването на вярата, което ще се случи чрез Обещания Месия и Махди, този перфектен план за справедливост също ще

бъде установен в света, където враждебността на една нация няма да бъде пречка за установяване на справедливост.

Ние, мюсюлманите-ахмадийци, сме щастливи, че не само имаме вяра в тези пророчества но също имаме твърдото убеждение, че човекът, който е бил изпратен от Всемогъщият Бог, се е явил в лицето на основателят на нашата общност, Хазрат Мирза Гулам Ахмад^{ac} от Кадиян. Ние, също така, вярваме, че задачата за подновяване на Исляма, която е била започната от Обещания Месияса, се продължава днес чрез институцията на Халифата – това е система от духовно наследяване. Истината за Обещания Месия^{ac} е била доказана с Божията помощ и подкрепа и безброй божествени знамения в негова полза.

Един от знаците е бил увеличаване на земетресенията и други природни бедствия в резултат на факта, че човечеството е забравило за своя Създател и заради широко разпространените безредие и съперничество по света. Историята доказва, че броят на природните бедствия през миналия век е надхвърлил този от предишните векове. Друг знак е било пророчество от Обещания Месия^{ac}, свързано с падането на руския цар. Предсказано е било, че заради бруталностите извършени от царя, ще му бъдат отнети титлата и властта. Както показва историята, това се е оказало

вярно. Трето пророчество е било за световните войни. Аз съм свидетел на две световни войни. Ако не се поправим и не припознаем нашия Създател, ще ставаме свидетели на още от тези войни и техните ужасяващи последици. Всички тези пророчества доказват, че той е пратеник от Бога, изпратен да реформира човека и да го вкара в правия път.

Освен това е ясно, че без Божията помощ, човек от малко и отдалечено селце в Индия не може да стане известен по целия свят. И без Божията помощ след смъртта си не би могъл да остави цъфтяща общност. Общност, която, бидейки строго свързана с институцията на халифата, продължава да развива своята мисия по света, която е да се развие връзка между човечеството и Всемогъщия Бог и да се изпълнят правата на човечеството докато се поддържат най-високите стандарти за справедливост. Мюсюлманската общност „Ахмадия“ има много ограничени ресурси и без Божия помощ нейното послание не би могло да се разпространи по всички краища на света.

По този начин, от една страна всичко това доказва съществуването на Бог, а от друга показва, че Мюсюлманската общност „Ахмадия“ е била благословена с Божията помощ и подкрепа. Днес, членовете на общността „Ахмадия“ са тези, които правят огромни финансови саможертви в усилие да

помогнат на другите и дори жертват живота си в усилие да установят и поддържат мир в света. В някои страни нашата общност са строго преследвани и се извършват най-ужасните жестокости спрямо нас, но ние не реагираме и не отмъщаваме по никакъв начин, по който мирът в обществото би бил подложен на риск.

Това несъмнено е, защото действат според божествените учения на Корана, които са били перфектно очертани и обяснени от основателя на нашата общност. За това моята молитва е, че светът че разбере нуждата на времето. Надявам се и се моля, че ние които сме представителите на различните вероизповедания и религии и които сме се събрали тук днес, за да демонстрираме тези любящи учения, всички се стремим към преклонението на един Бог, чрез третирането на Неговото Създание със справедливост и чрез изпълнение на неговите права. Със сигурност това са първоначалните учения във всички религии.

Трябва да използваме всички наши средства и способности за построяването на едно по-добро общество, да помагаме на Божиите Създания и да разпространяваме любов, привързаност и мир на всяко ниво. Спешната и критична нужда на света днес е да се установи мир и вяра в Бога. Ако разберем тази реалност, тогава всички страни, независимо малки или големи,

няма в името на защитаването да харчат и да наливат милиони и милиарди долари за разширяване на техните военни възможности. По-скоро биха похарчили тяхното богатство да нахранят гладните, да осигурят образование и да подобрят стандарта на живот в развиващия се свят.

Ако оценим днешния свят по честен начин, тогава трябва да приемем, че дори икономиките на развитите страни са станали несигурни и нестабилни. Покупателната способност на членовете на обществото рязко е намаляла. Дори тук в западния или развития свят се излъчват интервюта по телевизията, които показват, че в миналото семействата са имали възможност да се хранят навън редовно а сега са принудени понякога дори да оставят гладни и вкъщи. Просто не е възможно за тях да се хранят и да живеят толкова удобно, колкото преди и причината за това е, че приоритет на страните са тяхната отбрана и военни бюджети а не социалните бюджети. Има огромно желание за изпращане на армии в чужди страни на хиляди километри и за изпращане на оръжия, отколкото да се обърне внимание за облекчаване на проблемите на собствения праг и за разрешаване на проблемите на собствения народ.

Така безредието не се разпространява чрез религия, а

всъщност се разпространява в резултат на политически игри и амбиции и фактът, че народи и нации се опитват да наложат превъзходството си едни над други. Така, спешната нужда на времето е всички народи и всички нации да обърнат внимание на това; в противен случай светът застава на ръба на невъобразимо разрушение. Някои от разрушенията, които виждаме по света днес са самопредизвикани, докато някои са ужасяващите последици от природни бедствия.

Иза това, за да се спасим и да спасим човечеството трябва да се обърнем към Всемогъщия Бог и трябва да се присъединим към Живия Бог, който не забрави Пророк Мойсей^{ac} и неговия народ и не забрави Пророк Исус^{ac} и неговите ученици. Нито истинските мюсюлмани са били оцетени от получаване на Божиите благословии и да видят приемането на техните молби. Това не са стари истории или митове от миналото, а всъщност Бог е вечен и е жив и до днес. Обещаният Месия^{ac} ни е учил, че Бог продължава да говори на праведните си хора и да им показва истинските си знамения. За това е наш дълг да обърнем внимание на думите на Реформатора на епохата и да разпознаем нашия Бог в истинския дух. Ние сме свидетели, че Бог е показал своите знамения чрез Обещаният Месия^{ac} и продължава да го прави и до днес.

Накрая бих искал да кажа, че вместо да хвърляме вината за нашите грешки върху Бог и върху нашите религии, трябва да погледнем в огледалото и да оценим собствените си недостатъци.

С тези думи бих искал още веднъж да благодаря на всички гости, които отделиха време да дойдат и да чуят това, което казах днес. Благодаря Ви много.”

Препратки

1 Свещения Коран, Глава 5: Стих 9.

2 Свещения Коран, Глава 4: Стих 36.